

τοῦτο τὸ ἐπωνύμιον, βασιλεύσας εἴκοσι ἕξ χρόνους, με̃ πολλάς ἀσωτείας. Ἡ Θεοδώρα ἐδιοίκησε τὸ βασίλειον με̃ πολλὴν φρόνησιν. Ὁ ἀχάριστος υἱὸς τῆς τὴν ἠνάγκασε νὰ ζῆσῃ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς μοναστήριον με̃ τὰς θυγατέρας τῆς, καὶ ἀπέθανε δολοφονηθεῖσα.

Μ Α Θ Η Μ Α Ι Α'.

Περὶ βροντῆς, ἀστραπῆς, καὶ ἀστροπελεκίου.

Ὅταν ᾖναι ἀνεμοζάλη, τὰ σύννεφα ἠλεκτρίζονται, καθὼς ὁ τριβόμενος δίσκος τῆς ἠλεκτρικῆς μηχανῆς. Ὅθεν, ὅταν τὸ ἠλεκτρισμένον σύννεφον σιμῶσῃ εἰς ἄλλο μὴ ἠλεκτρισμένον, ἢ μετρίως ἠλεκτρισμένον, μέρος τοῦ ἠλεκτρισμοῦ πηδᾷ ἀπὸ τὸ ἓνα εἰς τὸ ἄλλο, καὶ εὐθὺς φαίνεται σπινθήρ, καὶ ἀκούεται κρότος, καὶ αὕτη εἶναι ἡ βροντὴ, καὶ ἡ ἀστραπή. Ἄν περναῖ τὸ ἠλεκτρισμένον σύννεφον ἐπάνω ἀπὸ δένδρον, ἢ ἀπὸ οἰκοδομὴν, ὁ ἠλεκτρισμὸς πηδᾷ εἰς ἐκεῖνο με̃ ὄρμην, καὶ καίει τὸ δένδρον, κρημνίζει τὴν οἰκοδομὴν, καὶ τοῦτο λέγεται ἀστροπελέκι. Ἐνίοτε ἡ ὄρμη τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἀρπάζει πέτραν ἀπὸ κάμμίαν οἰκοδομὴν, τὴν καίει, καὶ τὴν ρίπτει καὶ ὁ χυδαῖος λαὸς νομίζει, ὅτι τοῦτο εἶναι τὸ ἀστροπελέκι. Διὰ νὰ φυλαχθῶσιν αἱ οἰκίαι ἀπὸ τὸ ἀστροπελέκιον, ὑψόνουν σουβλερᾶν σιδηρᾶν μύτην· διότι αἱ τοιαῦται αἰχμαὶ ἀρπάζουσι

τὸν ἠλεκτρισμὸν, καὶ δὲν τὸν ἀφίνοῦσι νὰ πᾶσῃ εἰς ἄλλο μέρος τῆς οἰκίας· χρειάζεται τῆς τέχνην ἢ κατασκευὴν ἀλλέως, σύρει τὸ ἀστροπελέκιον ἐπάνω εἰς τὴν οἰκοδομήν. Ὅταν ᾖ ἀνεμοζάλῃ, πρέπει νὰ στέκεται τινὰς μακρὰν ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ δένδρα, ἀπὸ τὰς οἰκοδομίας. Ἐὰν ᾖ εἰς τὸ βουνόν, πρέπει νὰ κατέβῃ εἰς τὴν πεδιάδα· διότι εἰς τὰ ὑψηλὰ μάλιστα πίπτουν τὰ ἀστροπελέκια, ὡς σιμωτέρα εἰς τὰ σύννεφα. Μερικοὶ πίπτουν κατὰ γῆς, καὶ δὲν στέκονται ὀρθοί· καὶ εἰς τὴν οἰκίαν κάθονται μακρὰν ἀπὸ τοὺς τοίχους· τὸ ἀστροπελέκι τρέχει μάλιστα εἰς τὰ μέταλλα.

Πρῶτον βλέπομεν τὴν ἀστραπὴν, ἔπειτα ἀκούομεν τὴν βροντὴν· μ' ὅλον ὅτι ὁ αὐτὸς σπινθήρ προξενεῖ, εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν, καὶ τὰ δύο· τὸ φῶς ὅμως τρέχει ὀγληγορώτερα ἀπὸ τὸν ἦχον. Ὅταν μετὰ τὴν ἀστραπὴν περάσῃ καιρὸς, καὶ ἔπειτα ἀκούσωμεν τὴν βροντὴν, καταλαμβάνομεν, ὅτι ὁ ἠλεκτρισμὸς κενόνοται μακρὰν.

Περὶ Σεισμοῦ.

Ὁ ἠλεκτρισμὸς εἶναι αἰτία καὶ τοῦ σεισμοῦ. Εἰς τοὺς κόλπους τῆς γῆς εὐρίσκονται καλοὶ ἀγωγοὶ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, καθὼς μέταλλα, νερὸν καὶ ἄλλα· εὐρίσκονται καὶ κακοὶ ἀγωγοί, καθὼς ἔητινη, θειάφιον, καὶ ἄλλα. Μὲ μέσον λοιπὸν τῶν πρώτων συνάξεται εἰς ὑπόγεια σπήλαια ὁ ἠλεκτρισμὸς, καὶ ἐκεῖ πολιορκεῖται ἀπὸ τοὺς κακοὺς ἀγωγούς· ἀφοῦ ταραχθῇ ἢ ἰσορροπία, αὐξάνεται ἢ

δερμή του, καὶ τινάσσεται ἔξω, ἀφοῦ κλονίση τὴν γῆν.

Πολλάκις ἀπὸ τὴν τριβὴν ἀνάπτονται τὰ θριαφώδη σώματα, καὶ ἡ θερμότης ἀναλύει τὸ ὕδωρ καὶ ὁ ὑδρογονικὸς αἶρ, θίλων νὰ ἐβγῆ ἔξω, τινάσσει τὴν ἐπιφανείαν τῆς γῆς.

Τυχαῖα πυρὰ.

Τὸ νερὸν ἀναλυόμενον ἀπὸ τὴν θερμότητά τοῦ ἡλίου, ἀφίνει ἐλεύθερον τὸν ὑδρογονικὸν αἶρα, ὅστις σηκώνεται ἠψυλά. Οὗτος εὔρισκεται πολὺς καὶ ὅπου σήπονται ζῶα, καθὼς εἰς τὰ κοιμητήρια, καὶ εἰς τοὺς λημνώδεις τόπους· ἐκεῖ λοιπὸν βλέπομεν εἰς τὸν οὐρανὸν, κάποια φῶτα, μερικὰς λαύρας στρογγύλας, τὰς ὁποίας σπρώχνει ὁ ἄνεμος, καὶ τρέχουν εἰς τὸν οὐρανόν. Ἀπὸ τὴν σῆψιν τῶν ζώων ἐβγαίνει ὑδρογονικὸς αἶρ, καὶ ἄλλη τις ὕλη, ἣτις λέγεται Φωσφόρος· αὐτὰ καὶ τὰ δύο ἀνάπτονται εὐκόλα, ὅταν τὰ ἐγγίξη ὁ ἠλεκτρικὸς σπινθήρ. Πολλάκις αὐτὰ αἱ λαῦραι φαίνονται ἐπάνω εἰς τοὺς τάφους, καὶ εἰς τὰς λίμνας.

Διάττοντες ἀστέρες.

Τὰ ἀστρα, τὰ ὁποῖα μᾶς φαίνονται ὅτι πίπτουν, μάλιστα τὴν ἀνοιξιν καὶ τὸ φθινόπωρον, τὰ βλέπομεν καὶ εἰς τὴν θάλασσαν ἐπάνω εἰς τὰ κατάρτια τῶν καραβίων· ὁ χυδαῖος λαὸς τὰ ἐνομάζει Τελώνια· εἶναι ὅμως ὁ ἠλεκτρισμὸς, ἢ κάμμιαν φορὰν ὁ ὑδρογονικὸς αἶρ ἀναπτόμενος, καὶ δεικνόμενος ἀπὸ τὸν ἄνεμον.

Ἀνεμοστρόβιλος.

Ὄταν τὸ σύννεφον ᾖ ἠλεκτρισμένον, καὶ ὁ ἠλεκτρισμὸς θέλῃ νὰ βαλθῇ εἰς ἰσοσταθμίαν μὲ τὴν γῆν, καταϊθαίνει μὲ μεγάλην ὀρμὴν, καὶ μὲ στρεφογύρισμα εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τότε γίνεται βρασμὸς τοῦ νεροῦ, καὶ σηκίνεται ἕως εἰς ἕνα πόδα. Ἄν καταίβῃ εἰς τὴν ξηρὰν, σηκώνει κόνιορ-τόν, ξύλα, καὶ ὅ,τι ἤμπορέσῃ. Καὶ οὗτος εἶναι ὁ ἀνεμοστρόβιλος.

Φυσικὴ Ἱστορία.

Περὶ τῶν Ἀμφιβίων.

Ἀμφίβια λέγονται, ὅσα ζῶσι καὶ εἰς τὴν ξηρὰν καὶ εἰς τὰ νερά. Ἄλλα γεννῶσιν αὐγά, καὶ ἄλλα γεννῶσι ζῶα· τὰ εἶδη τῶν ἀληθινῶν ἀμφιβίων εἶναι ὀλίγα· αἱ φῶκαι, ὁ θαλάσσιος Λέων, καὶ ἄλλα τινὰ, εἶναι τῶντι τοιαῦτα.

Κάστωρ.

Τὸ ζῶον τοῦτο εἶναι τετράποδόν, σχεδὸν ἀμφίβιον, καὶ ζῆ εἰς κοινωσίαν. Εἰς τέσσαρα σακκία βαλμένα ὑποκάτω εἰς τὰ ἔντερα του εὑρίσκεται ἕνα ὑγρὸν ἄνοστον, τὸ ὁποῖον λέγεται Καστώρειον, καὶ εἶναι χρήσιμον εἰς τὴν Ἰατρικὴν· οἱ ὄρχεις του εἶναι μέσα εἰς τὸ σῶμα του· ὄθεν δὲν ἀληθεύει, ὅτι τοὺς κόπτει, ὅταν ἴδῃ τοὺς κυνηγούς.

Τὸν Ἰούνιον καὶ τὸν Ἰούλιον συνάζονται οἱ κά-
 ῥτορες εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ. Εὐρίσκουν δέν-
 δρον τὸ βουκανίζου, καὶ τὸ κάμνου, καὶ πύση εἰς
 τὸν ποταμὸν ἐκεῖ βουκανίζου τοὺς κλάδους, καὶ
 ἄλλοι φέρουσι ξύλα διὰ παλούκια, καὶ τὰ σύρου
 μὲ τοὺς ὀδόντας μέσα εἰς τὸ νερόν· τὰ χώνου εἰς
 τὴν γῆν· περιπλέκουσι κλάδους, καὶ οὕτω κάμνου
 πρόχωμα καὶ περιτείχισμα· καὶ διὰ τὰ μὴν ἐμ-
 βαίνῃ τὸ νερόν εἰς τὰ ἀραιώματα, ζυμόνουσι πηλὸν
 μὲ τοὺς ἐμπροσθίους πόδας, καὶ κτυποῦσι τὴν ζύ-
 μην μὲ τὴν πλατεῖαν οὐρὰν των, καὶ χρίουσι τὰς
 τρύπας.

Ἄφου δουλεύσωσι ὅλοι ὁμοῦ εἰς τὴν δημόσιον
 οἰκοδομήν, μοιράζονται εἰς τόσας ἑταιρίας, διὰ τὰ
 κατασκευάσωσι καὶ τὰς ἰδιαιτέρας κατοικίας, αἱ
 ὅποια ἔχουσι δύο θύρας, μίαν πρὸς τὴν ξηρὰν, καὶ
 ἄλλην πρὸς τὸ νερόν· σιμὰ εἰς τὰς κατοικίας των,
 πρὸς τὸ μέρος τοῦ νεροῦ, κατασκευάζουσι τὰς
 ἀποθήκας τῆς τροφῆς, ἧτις εἶναι φλοῦδα δένδρου,
 καὶ τρυφερὰ ξύλα. Εὐρίσκονται εἰς τὴν οἰκοδομήν
 των χωρία μὲ εἴκοσι, καὶ εἴκοσι πέντε καλύβας·
 ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁμοῦ αἱ πόλεις των συστένου-
 νται ἀπὸ δέκα, ἢ δώδεκα φυλῶν, καὶ ξένους πολί-
 τας δὲν δέχονται. Ὅλοι ἔχουσι ἴσον δικαίωμα, καὶ
 κανεῖς ἀπὸ τὸν ἄλλον δὲν κλέπτει· εἶναι φίλοι
 συναλλήλως, καὶ ἔχουσι εἰρήνην. Τὸν Σεπτέμβριον
 συνάζουσι τὰς τροφάς, καὶ τὸν χειμῶνα ἀπολαμ-
 βάνουσι τὰς οἰκιακὰς ἡδονάς· τότε ἀναπαύονται,
 καὶ τεκνογοοῦσιν.

II' θεωρία τῆς Φύσεως.

Ζωώδεις ἀρμονίαι τῶν Φυτῶν.

Ἡ φύσις, ἀφ' ἧς ἐδίδρισε, ἐπάνω εἰς ἀναί-
σθητον ἔδαφος, τὰ φυτὰ, ἔχοντα φυσικὴν ζωὴν,
ἤγουν αὐξανόμενα, καὶ γεννῶντα, ἐδίδρισε εἰς αὐτὰ
ἄλλα ὄντα, τὰ ὅποια ἔχουν καὶ τὰς εἰρημένας
ιδιότητας, καὶ προστούτοις καὶ τὸ νὰ κινῶνται, νὰ
ἔχωσιν ἐφαρμογὰς εἰς τὸ νὰ κατοικοῦν εἰς αὐτά·
πάθη, διὰ νὰ τρέφονται καὶ αὐτοματισμὸν, διὰ
νὰ ἐκλέγῃσι τὰ ἀρμόδια φυτὰ· ταῦτα εἶναι
τὰ ζῶα.

Ἡ φύσις εἰς τὴν νέαν τῆς διάταξιν, τίποτε
δὲν ἀλλάξεν ἀπὸ τοὺς νόμους τῆς· ἀλλ' ἐδίδρισε
τὰς αὐτὰς ἀρμονίας καὶ ἀντιθέσεις τῶν ζώων μὲ
τὰ φυτὰ· καθὼς τῶν φυτῶν μὲ τὰ στοιχεῖα.
Φαίνεται, ὅτι, ὅσα ζῶα τρέφονται μὲ χόρτα, καθὼς
τὸ βώδιον καὶ τὸ πρόβατον, μὲ τὸν καιρὸν ἔπρεπε
νὰ γένωσι πράσινα. Μ' ὅλον τοῦτο, ἔχουσιν ἄλλο
χρῶμα, διὰ νὰ διακρίνονται ἀπὸ τὰ χόρτα· καὶ
ὅσα ζῶα κατοικοῦσιν ἐπάνω εἰς τὴν φλοῦδαν τῶν
δένδρων, ἢ ἐπάνω εἰς σκοτεινὸν χρῶμα, εἶναι λαμ-
πρά, καὶ πολλάκις πράσινα. Εἰς τὰς Ἰνδίας,
πολλὰ πράσινα πουλῖα, μάλιστα ψιττακοὶ, ζῶσιν
ἐπάνω εἰς τὰ δένδρα· τὸ πράτινον ἴμως χρῶμα τῶν
εἶναι ἀναικτὸν, καὶ ἔχουν καὶ στίγματα, μὲ τὰ
ὅποια διακρίνονται καὶ ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ἀπὸ τὸ
χρῶμα τῶν φυτῶν.

Ἡ φύσις ἐδίδρισε τὰ ὠραιότερα πουλῖα ἐπάνω
εἰς δένδρα, τῶν ὁποίων τὰ ἀνθη ἔχουν ὀλίγην εὐ-

μορφίαν. Εἰς τοὺς τροπικοὺς εἶναι ἕλιγώτερον ὠραῖα τὰ ἄνθη, παρὰ εἰς τὰς εὐκράτους ζώνας· τὰ ἔντομα ὅμως, τὰ πουλῖα, καὶ αὐτὰ τὰ τετράποδα, εἶναι ὠραιότερα· ὅθεν ταῦτα τὰ ζῶα, ἐπάνω εἰς τὰ δένδρα, παραστένουσιν ἀξιόλογον ἀρμονίαν, καὶ ἀντίθεσιν εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν.

Ἄν μοιρασώμεν τὰ φυτὰ εἰς δένδρα καὶ εἰς χόρτα, ἡ φύσις δὲν ἐνόει τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτὰ μὲ συμφωνίαν, ἀλλὰ μὲ ἀντίθεσιν· ἤγουν δὲν βάλλει τὰ μεγάλα ζῶα ἐπάνω εἰς τὰ μεγάλα φυτὰ, ἀλλ' ὅλον τὸ ἐναντίον· ὁ νόμος οὗτος εἶναι γενικός· διότι, ὅπου εἶναι ὀλίγα τὰ χόρτα, καὶ τὰ τετράποδα εἶναι ὀλίγα· καὶ ὅπου τὰ δένδρα εἶναι πολλὰ, ἐκεῖ πολλὰ εἶναι καὶ τὰ πουλῖα.

Ἄν παρατηρήσωμεν τὰς σχέσεις τῶν χόρτων μὲ τὰ τετράποδα, βλέπομεν καὶ πολλὰς ἐφαρμογὰς· διότι τὰ χόρτα εἶναι χαμηλὰ, διὰ τὰ τὰ φθάνουν τὰ τετράπεδα, καὶ ὅλα τὰ μέρη τοῦ χόρτου εἶναι ἀρμόδια πρὸς τροφήν τῶν τετραπόδων.

Ἄν θεωρήσωμεν τὰς ἐφαρμογὰς τῶν δένδρων μὲ τὰ πουλῖα, βλέπομεν, ὅτι οἱ κλάδοι εὐκόλα πιάνονται ἀπὸ τοὺς δακτύλους τοῦ πουλίου, τρεῖς ἐμπροσθίους, καὶ ἓνα ὀπίσθιον. Τὰ πουλῖα εὐρίσκουν καταφύγιον ὑποκάτω εἰς τὰ φύλλα ἀπὸ τὴν βροχὴν, καὶ ἀπὸ τὸν ἥλιον, καὶ ἀπὸ τὸ κρύον· ὅλα συντρέχουν πρὸς κατασκευὴν τῆς φωλεᾶς των. Οἱ σπόροι ἐκεῖνοι τοῦ δένδρου εἶναι ἀρμόδιοι εἰς τὸ σχῆμα τῆς μύτης του. Ὅσα ἔχουν ὀξεῖαν, ἢ καμπύλην μύτην, κατοικοῦν εἰς δένδρα, τῶν ὁποίων τὰ πτερικὰ εἶναι πολύσαρκα.

Τὰ ἔντομα εὐρίσκουν ἀναπαυτικὴν κατοικίαν εἰς τὴν φλοῦδαν, ἢ εἰς τὰ ἄνθη, καὶ κάθε εἶδος ἔντομων κατοικεῖ εἰς διάφορον μέρος τοῦ ἄνθους· διότι ἐκεῖ εὐρίσκει τὴν ἀνάλογον τροφήν του. Ἡ φύσις ἔδωκε τὴν διάρκειαν καὶ καρποφορίαν τοῦ φυτοῦ ἀνάλογον τῆς χρείας τῶν ζῶων. Μερικῶν φυτῶν ὁ καρπὸς, ὅταν ὠριμάσῃ, πίπτει μὲ κρότον, καὶ πᾶσαντα τρέχουσιν οἱ καλεσμένοι εἰς ταύτην τὴν τράπεζαν.

Ἐὰν ἠξέυραμεν τὰς σχέσεις τῶν φυτῶν μὲ τὰ ζῶα, ἠθέλαμεν μάθει, εἰς τὶ χρησιμεύουσι μερικὰ μέρη τοῦ φυτοῦ, τὰ ὅποια μᾶς φαίνονται ἄχρηστα. Ἄν εἰς τὰ θερμὰ κλίματα εὐρίσκονται φυτὰ φορτωμένα μὲ χνουδι, εὐρίσκονται καὶ σκώληκες ὀλόγυμνοι, οἱ ὅποιοι ζύουν τὸ χνουδι, καὶ κάμνουν φέρεμα. Εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ τῶν Ἀμαζόνων, εὐρίσκονται κάλαμοι, εἰς τῶν ὁποίων τὴν κορυφὴν βλέπομεν σφαιρίδιον ἀπὸ χῶμα· αὕτη εἶναι κατασκευὴ μυρμηκῶν, οἱ ὅποιοι καταφεύγουν εἰς αὐτὴν εἰς καιρὸν πλημμύρας· ἀναιβοκαταιβαίνουν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸν κάλαμον, καὶ τρέφονται μὲ ὅσα φέρει ἡ πλημμύρα ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ποταμοῦ. Εἰς μερικοὺς τόπους εὐρίσκονται ἀκάνθαι φοβεραὶ, μεταξὺ τῶν ὁποίων γεννῶσι τὰ πουλία. Καὶ ἐπειδὴ εἰς ἐκείνους τοὺς τόπους ἄλλα ζῶα ἔρπουσι καὶ τρώγουσι τὰ αὐγά, ὁ Πάνσοφος τῆς φύσεως δημιουργὸς, ἐδιόρισε τὰς ἀκάνθας πρὸς φύλαξιν ἐκείνων τῶν πουλίων.

Ἡ ἑλληνικὴ Ἱστορία.

Οἱ Μακεδόνες ἐπιθυμήσαντες τὴν πατρίδα, καὶ μαθόντες, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς θέλουσιν εἶναι οἱ μεγαλύτεροι κίνδυνοι, ἄρχισαν νὰ μουρμουρίζουν. Ὁ Ἀλέξανδρος λοιπὸν ἠναγκάσθη νὰ στραφῆ εἰς τὰ ὀπίσω, ἀφῆσας εἰς τὸν Πῶρον, ὅσους τόπους ἐκυρίευσεν εἰς τὰς Ἰνδίας. Πολλάκις ἐνίκησε τοὺς ἀνδρείους Ὁξυδράκας Ἰνδοὺς. Τέλος, ἔφθασεν εἰς τὴν πόλιν των, ἔβαλε κλίμακα, καὶ αὐτὸς πρῶτος ἀνέβη. Ἡ θέλησαν νὰ τὸν ἀκολουθήσουν οἱ στρατιῶται, ἀλλ' ἡ κλίμαξ ἐσυντρίφθη. Ὁ Ἀλέξανδρος μόνος ἐπήδησε μέσα ἀπὸ τὸ τεῖχος· κτυπᾷ τοὺς ἐχθρούς, καὶ φονεύει τὸν ἀρχηγὸν των. Τέλος, ἐπληγώθη εἰς τὸν μηρὸν, καὶ ἀδυνατισθεὶς ἀπὸ τὸ πολὺ αἷμα, ἔπεσε μισαποθαμένος. Ὅταν ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπλήγωσεν, ἔτρεξε διὰ νὰ τὸν μαχαιρώσῃ, ὁ Ἀλέξανδρος τὸν ἐμαχαίρωσε. Μερικοὶ ἄνθρωποι τοῦ ἀνέβησαν εἰς τὸ τεῖχος, καὶ ἔτρεξαν πρὸς βοήθειάν του. Ἀνέβησαν εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ ἄλλοι στρατιῶται, καὶ ἤνοιξαν τὰς πύλας, καὶ οὕτως ἐμβῆκαν οἱ Μακεδόνες εἰς τὴν πόλιν, καὶ κατέσφαζαν ὅλους τοὺς πολίτας.

Ὅταν ἐστράφη εἰς τὴν Βαβυλῶνα ὁ Ἀλέξανδρος, ἠσχολήθη εἰς τὸ νὰ τὴν στολίσῃ. Ἡ τρυφὴ τῆς Ἀσίας ἔφθειρεν ὀλίτελα τοὺς Μακεδόνας, καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐδόθη εἰς τὰ συμπόσια, καὶ εἰς τὴν μέθην. Ἀφοῦ ἐπέρασε μίαν νύκταν εἰς ἀσωτείαν, ἐπροσκαλέσθη τὸ πρῶτον εἰς ἄλλο συμπόσιον. Καὶ ἐκ τούτου ἔγινε ζήτημα, ἂν ὁ θάνατός του προῆλθεν ἀπὸ τὴν ἀσωτείαν, ἢ ἀπὸ φαρμακίου.

Λ' Φοῦ ἐμέθυσεν ὑπὲρ τὸ μέτρον, ἔπεσεν εἰς
μεγάλην θέρμην, διὰ τὴν ὁποίαν ἐφθείρετο κατ'
ὀλίγον, μόλις ἠμπόρεσε νὰ δώσῃ τὸν δακτύλιόν του
εἰς τὸν Περδίκκαν. Οἱ στρατιῶται ἤλθαν, καὶ μὲ
δάκρυα τοῦ ἐφίλησαν τὴν χεῖρα τὸν ἠρώτησαν,
Ποῖον ἀφίνει διάδοχον; „τὸν ἀξιώτερον“ ἀπεκρίθη.
Λ' πέθανε λοιπὸν εἰς ἡλικίαν τριανταδύο χρόνων καὶ
ὀκτῶ μηνῶν.

Ἱστορία Βυζαντινῆ.

Ἐποχὴ δευτέρα.

Ἡ ὁποία, μετὰ τὸν Βασίλειον τὸν Μα-
κεδόνα, ἕως τὸν Βαλδούτινον, περιέχει
χρόνους 337.

867. — Βασίλειος ὁ Μακεδῶν διεδέχθη Μι-
χαήλ τὸν Γ'. τοῦ ὁποίου αὐτὸς ἔγινεν αἷτιος τῆς
δολοφονίας ἀπλοῦς στρατιώτης ὧν ἀπὸ ποταπὸν
γένος, ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον, καὶ ἐβασίλευσεν ἐνδό-
ξως ὑπὲρ τοὺς δεκάοκτώ χρόνους. Εἶχεν ὅλα τὰ
χαρακτηριστικὰ προτερήματα τοῦ καλοῦ βασιλέως.
Δὲν ἐφόνευσεν τὸν Μιχαήλ, λέγουσιν οἱ Ἱστορικοί,
εἰμὴ διὰ νὰ σώσῃ τὴν ἰδίαν του ζωὴν. Εἰς τὸν και-
ρὸν τῆς βασιλείας του, οἱ Ρῶσσοι ἐδέχθησαν τὸν
Χριστιανισμόν, καὶ τὰ δόγματα τῆς Ἀνατολικῆς
ἐκκλησίας.

886. — Λέων ὁ ΣΤ', τὸν διεδέχθη ἦτον πολλὰ
ἀκρατῆς εἰς τὰ πάθη, ἐβασίλευσεν ἄτακτα ὑπὲρ
τοὺς 25 χρόνους.

Τὸν διεδέχθη ὁ ἀδελφός του Ἀλέξανδρος, ὁ ὁποῖος ἔφερεν εἰς τὸν θρόνον ὅλα τῆς νεότητός του τὰ ἐλαττώματα· ἀπέθανε βασιλεύσας ἕνα χρόνον.

Κωνσταντῖνος ὁ Ζ΄ υἱὸς τοῦ Λέοντος, καὶ διάδοχος τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἐβασίλευσε σαράντα ὀκτὼ χρόνους· ἦτον δίκαιος· ὅμως εἶχεν ἀδύνατον πνεῦμα. Ῥωμανὸς ὁ Λεκαπηνὸς συμβασιλεύς, ἔλαβεν ὅλην τὴν ἐξουσίαν εἰς διάστημα εἴκοσι χρόνων, ἕως ἀπεβλήθη τοῦ θρόνου.

Ῥωμανὸς ὁ Β΄ υἱὸς τοῦ Κωνσταντίνου ἐβασίλευσεν ὑπὲρ τοὺς τρεῖς χρόνους.

963. — Βασίλειος Β΄ καὶ Κωνσταντῖνος Η΄ υἱοὶ τοῦ Β΄ Ῥωμανοῦ, ὁμοῦ τὸν διεδέχθησαν. Ὁ Βασίλειος εἶχεν ὅλα τὰ προτερήματα μεγάλου βασιλέως, ἀλλ' ἐβάρυνε τὸν λαόν του μὲ τὰ δόσιμα. Ἐβασίλευσεν ὑπὲρ τοὺς ἐξῆντα χρόνους. Μετὰ τὸν θάνατόν του, ὁ σκληρὸς καὶ ἀνάξιος Κωνσταντῖνος, ὁ ὁποῖος ἕως τότε εἶχε μόνον τὸ ὄνομα, ἠναγκάσθη νὰ βασιλεύῃ μόνος, καὶ μετὰ τρεῖς χρόνους ἀπέθανεν.

Ὅταν οἱ δύο οὗτοι βασιλεῖς ἦσαν ἀκόμη παῖδες, Νικηφόρος ὁ Β΄ ὁ λεγόμενος Φωκάς, ἔγινε συμβασιλεύς, καὶ ἐκυβέρνησε φρονίμως τὴν βασιλείαν εἰς διάστημα ἕξ χρόνων. Ἰωάννης ὁ Ζιμισκῆς, αἷτιος τοῦ θανάτου του, πάραυτα ἔγινε συμβασιλεύς, καὶ ἐβασίλευσε τοὺς αὐτοὺς χρόνους. Ἦτον βασιλεὺς ἀξίος τοῦ θρόνου, ἀνδρὲν ἐβασίλευε διὰ μέσου κακουργίας.

1028. — Ῥωμανὸς Γ΄ ἀναγκασθεὶς νὰ δεχθῆ μὲ τὴν βασιλείαν, τὸν γάμον τῆς ἀδελφῆς ἐκείνου Ζωῆς, ἐφαρμακεύθη ἀπὸ αὐτήν, βασιλεύσας ὑπὲρ

τους πέντε χρόνους. Μιχαήλ ὁ Δ΄. τὸν διαδέχεται ὁ Παφλαγῶν, ἀδυνάτου ψυχῆς, καθὼς καὶ ὁ προκάτοχός του, ἐβασίλευσεν ὀκτῶ χρόνους, καὶ ὑπῆγεν εἰς μοναστήριον, καὶ ἀπέθανε μὲ πολλὴν ἀρετήν. — Μιχαήλ Καλαφάτης ὁ ἀνεψιός του τὸν διεδέχθη, ἀφοῦ υἰοθετήθη ἀπὸ τὴν βασίλισσαν Ζωὴν. Μόλις ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον, καὶ ἠναγκάσθη νὰ κατὰβη. Εἶχεν ἐξορίσει τὴν Ζωὴν. Εἰς ποινὴν τῆς ἀχαριστίας του, ἐπαναστάτησεν ὁ λαός, τὸν ἐτύφλωσαν, καὶ τὸν ἔκλεισαν εἰς ἓν μοναστήριον.

Ἡ Ζωή, ἀφοῦ ἔλαβε τὴν βασιλείαν, ἔλαβε σύζυγον Κωνσταντῖνον τὸν Θ΄. τὸν Μοναχόν, βασιλέα, χωρὶς χαρακτηῆρα, ὅστις ἐβασίλευσε δώδεκα χρόνους.

Θεοδώρα, ἀδελφὴ τῆς Ζωῆς, ἡ ὁποία ἀπέθανε πρὸ τοῦ Κωνσταντίνου, διεδέχθη τὴν βασιλείαν μετὰ τὸν θάνατόν του, τὴν ὁποίαν ἐκυβέρνησε σχεδὸν δύο χρόνους. — Μιχαήλ ὁ ΣΤ΄. ὁ λεγόμενος στρατιωτικὸς τὸν διεδέχθη, καὶ τὸν ἀκόλουθον χρόνον ἠναγκάσθη νὰ παραιτήσῃ τὸν θρόνον.

1057'. Ἰσαὰκ ὁ Κομνηνὸς διαδέχεται τὸν Μιχαήλ ΣΤ΄. Οὗτος εἶναι ὁ πρῶτος ταύτης τῆς λαμπρᾶς οἰκογενείας· παραιτήσῃ τὴν βασιλείαν μετὰ δύο χρόνους.

Τέσσαρες βασιλεῖς ἀνέβησαν μετὰ τοῦτον εἰς τὸν θρόνον, ἕως τὸν δεύτερον τούτου τοῦ ὀνόματος, ἡγουν Κωνσταντῖνον Γ΄. τὸν Δουκά, ὀλίγον ἐπιτήδειον εἰς τὸ νὰ κυβερνᾷ. — Ρῶμανὸς ὁ Δ΄. ὁ καὶ Διογένης, ἀξίος τοῦ θρόνου καὶ μακροτέρας βασιλείας. — Μιχαήλ ὁ Ζ΄. ἀνδρωπὸς χωρὶς προτέρημα,

καὶ Νικηφόρος ὁ Γ'. ὁ καὶ Βοτονιαάτης, ὁ ἑποῖος δὲν ἀπόλαυσε πολὺν καιρὸν τὴν ἀρπαγὴν του· διότι ἐξώσθη ἀπὸ τὸν Ἀλέξιον τὸν Κομνηνόν.

1081. — Ἀλέξιος ὁ Κομνηνὸς ἐβασίλευσε τριάντα ἑπτὰ χρόνους· ἦτον φυλάργυρος καὶ ἄνδρος. Ὁ υἱὸς του Ἰωάννης Β'. Κομνηνὸς ἔκαμε νὰ λησμονηθῇ ἡ βασιλεία τοῦ Ἀλεξίου εἰς εἴκοσι πέντε χρόνους, βασιλεύσας ἐνδόξως.

1145. — Ἰσαάκ ὁ Ἀγγελος ἐκλέχθη βασιλεὺς ἀπὸ τὸν λαόν, ὅμως δὲν ἐφάνη πρὸς αἴξις ταύτης τῆς ἐκλογῆς. Λί τρυφαί καὶ ἀσωτεῖαι του ἔκαμαν νὰ χάσῃ τὴν βασιλείαν, ἀφοῦ ἐβασίλευσε δέκα χρόνους.

Ὁ ἀρπαξ Ἀλέξιος Ἀγγελος, ὁ ἀδελφὸς του, ἀνὴρ φθαρμένος, ἐξώσθη ἀπὸ τὸν θρόνον, μετὰ ὀκτὼ χρόνους, ἀπὸ τὸν Ἀνεψιὸν του Ἀλέξιον Ἀγγελον, τὸν λεγόμενον Νέον ὅστις, μετ' ὀλίγους μῆνας, ἐφονεύθη.

Ἀλέξιος Δοῦκας ὁ ὀνομαζόμενος Μούρζουφλος ὁ αἴτιος τοῦ θανάτου τοῦ προκατόχου του, δὲν ἀπῆλαυσε πολὺν καιρὸν τὸν καρπὸν τῆς κακίας του· ἐνικήθη ἀπὸ τοὺς σταυροφόρους, καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον.

